

สรุปข้อสั่งการจากการประชุมผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล (VCS) เรื่อง แนวทางการดำเนินการเพื่อป้องกัน
การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ ในพื้นที่
เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมราชสีห์ ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผู้สั่งการ	ประเด็น/รายละเอียด	หน่วยงานรับผิดชอบ
รมว.มท.	๑. ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) ได้กำหนดมาตรการเร่งด่วนในการป้องกันวิกฤตการณ์จากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ได้กำหนดเป็นแนวทางให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะประธานกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เป็นผู้บังคับใช้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการบังคับใช้มาตรการ ซึ่งจะทำได้ ปฏิบัติงานได้ ๒. การหยุดนำเข้าจากต่างประเทศ โดยมีมาตรการดังนี้ ๒.๑ มาตรการป้องกัน ได้แก่ ๑) การแยกกักผู้ที่เข้าเกณฑ์ PUI ตั้งแต่ต้นทางเพื่อนำส่งโรงพยาบาล ๒) การกักกัน (Quarantine) ผู้เดินทางมาจากประเทศกลุ่มเสี่ยง ๔ ประเทศ เป็นเวลา ๑๔ วัน ๓) การคุมไว้สังเกตอาการสำหรับผู้เดินทางมาจากประเทศ ซึ่งเป็นพื้นที่ระบาดต่อเนื่อง เป็นเวลา ๑๔ วัน ๔) การเฝ้าระวังด้วยการ X-ray พื้นที่อย่างต่อเนื่อง ๒.๒ มาตรการลดโอกาสการแพร่ระบาด สร้างระยะห่างในสังคม (Social Distancing) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาด ได้แก่ ๑) การปิดสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาด ที่มีคนแออัดเบียดเสียด ตามมติคณะรัฐมนตรี ๒) การป้องกันพื้นที่ที่ประชาชนใช้บริการจำนวนมากเพื่อลดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ตลาด สถานที่ราชการ และร้านอาหาร เป็นต้น ต้องมีการควบคุม คัดกรอง และทำความสะอาดตามมาตรฐานสาธารณสุข ๓. สำหรับการดำเนินการสกัดกั้นการนำเข้าสู่พื้นที่จังหวัด หากเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดวงกว้างในพื้นที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถพิจารณาปิดพื้นที่ที่มีการระบาดได้ โดยต้องมีการเตรียมแผนรองรับในทุกมิติ	ทุกจังหวัด

ผู้สั่งการ	ประเด็น/รายละเอียด	หน่วยงานรับผิดชอบ
	ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดแนวทางการปฏิบัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยพิจารณาจาก ๒ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด ดังนี้ ๑. มาตรการป้องกัน ได้แก่ ๑.๑ แยกกัก ๑.๒ กักกัน ๑.๓ คุมไว้สังเกตอาการ ๑.๔ X ray พื้นที่ ๒. มาตรการลดโอกาสการแพร่ระบาด ได้แก่ ๒.๑ ปิดสถานที่ที่มีความเสี่ยง ๒.๒ ป้องกันพื้นที่ที่ยังต้องเปิด	
รมช.มท. (นายนิพนธ์ บุญญามณี)	เน้นย้ำให้จังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้านดำเนินการเฝ้าระวังคัดกรองประชาชน และกักกัน (Quarantine) ตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างเคร่งครัด และ Surveillance (ตรวจตรา) ให้เต็มที่	จังหวัดชายแดน
รมช.มท. (นายทรงศักดิ์ ทองศรี)	เน้นย้ำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ดุลยพินิจในการใช้อำนาจตามกฎหมาย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง	ทุกจังหวัด
รอง ปมท. (บ)	มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ จากที่ประชุมศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) มีมาตรการสำคัญ มีดังนี้ ๑. การสกัดกั้นการนำเข้าสู่ประเทศไทย ๑.๑ ให้ผู้เดินทางมาจากประเทศซึ่งเป็นพื้นที่ระบาดต่อเนื่องถูกคุมไว้สังเกตอาการตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ๑.๒ พัฒนาระบบและกลไกการกักตัว ๑.๓ กำหนดมาตรการลดความเสี่ยงสำหรับชาวต่างชาติที่เดินทางมาจากประเทศซึ่งเป็นพื้นที่ระบาดต่อเนื่อง เช่น มีใบรับรองแพทย์ มีประกันสุขภาพ ๑.๔ ห้ามข้าราชการ พนักงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจเดินทางไปต่างประเทศ และเตือนประชาชนให้งดการเดินทางไปในประเทศซึ่งเป็นพื้นที่ระบาดต่อเนื่อง ๒. การชะลอการระบาดภายในประเทศ ๒.๑ เลื่อนวันหยุดสงกรานต์ (๑๓ - ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓) ๒.๒ ปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดที่มีคนแออัด เบียดเสียดจนกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น	ทุกจังหวัด กรม/รัฐวิสาหกิจ

ผู้สั่งการ	ประเด็น/รายละเอียด	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๑) ปิด扉 สถานบันเทิงในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ๒) ไม่ให้มีการจัดการแข่งขันในสนามมวย สนามแข่งกีฬา สนามกีฬาชนไก่ สนามกีฬาชนโค และสนามม้า ทั่วประเทศ ๓) เลื่อนการเปิดภาคเรียนของโรงเรียน ทั้งภาครัฐและเอกชน ๔) งดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย โรงเรียนนานาชาติ สถาบันกวดวิชา หรือปรับวิธีการเรียนการสอนเป็นทางออนไลน์ ๕) งดกิจกรรมรวมคนจำนวนมากที่มีความเสี่ยงสูงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่มีจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกินกว่า ๑๐๐ คน หรือต้องนั่งห่างกันไม่น้อยกว่าระยะ ๑ เมตร เช่น การจัดคอนเสิร์ต การจัดงานแสดงสินค้าต่าง ๆ กิจกรรมทางศาสนา และวัฒนธรรม ๖) งดกิจกรรมที่มีการเคลื่อนย้ายคนข้ามจังหวัดของหน่วยงานที่มีคนจำนวนมาก ๗) ให้สถานที่ทำงาน ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ลดความแออัด โดยเหลื่อมเวลาทำงาน เหลื่อมเวลาพักรับประทานอาหาร และจัดที่นั่งให้ห่างกันอย่างน้อย ๑ เมตร ๘) ส่งเสริมให้ใช้ระบบอินเตอร์เน็ต เช่น ประชุมทางไกล ให้บุคลากรทำงานที่บ้าน ประชุมทางไกลผู้ถือหุ้นของตลาดหลักทรัพย์ ส่งเสริมระบบธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และการซื้อขายออนไลน์สำหรับประชาชนทั่วไป โดยให้หน่วยงานราชการทุกหน่วยทำแผนการทำงานจากบ้าน ๙) ลดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อ ในสถานที่ที่มีประชาชนใช้บริการจำนวนมาก โดยในสถานที่ดังกล่าวให้มีการคัดกรองอุณหภูมิ ก่อนเข้าอาคาร การวางเจลแอลกอฮอล์ล้างมือ ๑๐) ร้านค้า ร้านอาหาร ให้มีมาตรการป้องกันการแพร่เชื้อ เช่น การทำความสะอาดพื้นผิวสัมผัส ห้องสุขา การคัดกรองอุณหภูมิ ก่อนเข้าร้าน การดูแลสุขภาพและป้องกันการติดเชื้อของพนักงาน และการจัดการขยะ ๑๑) ลดความเสี่ยงของการแพร่เชื้อในระบบขนส่งสาธารณะ ภายในประเทศ ๑๒) ส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปใช้หน้ากากผ้าเมื่อเดินทางเข้า สถานที่ชุมนุมชน และเร่งผลิตหน้ากากผ้าให้เพียงพอ ๑๓) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อ กรุงเทพมหานครใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามมาตรา ๓๕ เพื่อที่จะจำกัด ดูแล การเคลื่อนย้ายที่จะทำให้เกิดการแพร่ระบาดโดยไม่เกิดผลกระทบ	

ผู้สั่งการ	ประเด็น/รายละเอียด	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๑๔) ให้มีการควบคุมชาวต่างประเทศ รวมทั้ง คนไทย ที่เดินทางจากต่างประเทศ ให้มีการใช้แอปพลิเคชันติดตามตัว	ทุกจังหวัด
รมว.มท.	เน้นย้ำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ โดยขอเพิ่มเติมมาตรการข้อ ๑๕ เรื่อง การเฝ้าระวังพื้นที่ (X-Ray/Surveillance) ทั้งนี้ มาตรการทั้งหมดล้วนเกี่ยวข้องกับเรื่อง Social Distancing	ทุกจังหวัด
รอง ปมท. (บ)	แจ้งผลการแถลงข่าวของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ เกี่ยวกับเกณฑ์ในการพิจารณาสถานที่ที่จำเป็นต้องควบคุมสถานที่ที่มีผู้เข้าไปชุมนุมจำนวนมาก ดังนี้ ๑. สถานที่ใดที่มีผู้เข้าไปชุมนุมกันคราวละมาก ๆ และเป็นการชุมนุมอย่างต่อเนื่องเป็นกิจวัตร และมีโอกาสเสี่ยงสูง เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน โรงเรียน สถาบันกวดวิชา หากมีทางเลือกหรือทางเลี่ยงการชุมนุมดังกล่าวได้ ให้ปิดกิจกรรมเหล่านั้นไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว ๒. สถานที่ที่มีการชุมนุมคราวละมาก ๆ เพื่อทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน ที่มีการส่งเสียงเชียร์ มีการสัมผัส มีโอกาสในการแพร่เชื้อ เช่น สนามมวย สนามกีฬา ที่มีการสัมผัสถึงกัน	ทุกจังหวัด

กลุ่มงานยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักงานนโยบายและแผน สป.มท.
๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓